

Ajatuksia Paavalin kirjeistä

1.KOR.7:1-40

Opetusta avioliitosta

Paavali oli ymmärtänyt, että elämä on kokonaisuus ja siihen kuuluu niin hengelliset, kuin kaikki luonnollisetkin elämän osa-alueiden tarpeet. Raamattu käsittelee jonkin verran seksuaalisuutta ja siihen liittyviä asioita. Niinpä Paavali antaa neuvoja myös näistä - kertoen hengellisyyden ja jumalisuuden osalta olevan miehelle *parempi naiseen ryhtymättä*. Tämä oli myös hänen oma valintansa ja sitä hän suosittelee muillekin.

1. Mutta mitä siihen tulee, mistä kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla naiseen ryhtymättä;

Ja sitten hän myönsi syyn, miksi kuitenkin toisilla miehillä oli hyvä olla oma vaimo, ja miksi aviollinen seksielämä on luonnollista ja sallittua:

2. mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä.

On siis ihan luonnollista jo sanankin mukaan, että miehellä on halu naiseen ja naisella mieheen. Jos joku elää elämänsä ilman seksuaalista viehtymystä, ilman sellaisia tarpeita, hän voi valita osakseen elämän ilman avioliittoa. Taasen avioliitossa oleville Paavali opetti, että osapuolten tulee huolehtia toisistaan - täyttäen *aviolliset velvoitteensa* toisiansa kohtaan.

3-5. Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan. Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa. Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne tähden.

Toisin sanoen Paavali kyllä ymmärsi, mistä miehen ja vaimon välisessä suhteessa on kysymys. Jumala on antanut toiselle ihmiselle voimakkaammat seksuaalivietit kuin toiselle ja siksi sellaisen on hyvä avioitua - välttääkseen ajautumasta esimerkiksi irtosuhteisiin. Edelleen Paavali kuitenkin muistutti, että hän soisi kaikkien olevan naimattomia - niin kuin hän itse

oli, mutta tosin silloin ihmiskunta kuolisi lopulta sukupuuttoon, jos kukaan ei perustaisi perhettä ja synnyttäisi lapsia maailmaan. Jumala on viisautensa antanut ihmisille niin voimakkaat tarpeet, että ihmiskunta kyllä sen puoleen tulee säilymään.

6-7. Mutta tämän minä sanon myönnytyksenä, en käskynä. Soisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.

Lopulta Paavali kuitenkin toteaa, että *parempi naida, jos ei kykene itseään hillitsemään*. Näillä alueilla on huomattava, ettei naimaton ole naimisissa olevaa parempi. On vain ymmärrettävä, mikä osa sopii kullekin.

8-9. Naimattomille ja leskille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin; mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin menköt naimisiin; sillä parempi on naida kuin palaa.

Sitten tullaan tämän ajan yhteen suurimmista ongelmista, nimittäin avioerojen suureen määrään. Herran sana on suora ja selkeä, ettei Naimisissa oleva saa erota puoliosastaan:

10-11. Mutta naimisissa oleville minä julistan, en kuitenkaan minä, vaan Herra, ettei vaimo saa erota miehestään; mutta jos hän eroaa, niin pysyköön naimatonna tai sopikoon miehensä kanssa; eikä mies saa hyljätä vaimoansa.

Nämä pitäisi olla "selkeitä pelisääntöjä," mutta valitettavasti nykyään asiat menevät toisin. Jopa uskosta osatonta puolisoa ei saa hyljätä, jos hän vain suostuu jatkamaan aviota.

12-13. Mutta muille sanon minä, eikä Herra: jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, niin älköön mies häntä hyljätäkö; samoin älköön vaimokaan, jos hänellä on mies, joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan hänen kanssaan, hyljätkö miestänsä.

Sitten Paavali puhuu yhdestä merkimmäisistä asioista, nimittäin pyhittäytymis-säännöistä. Liittyneekö se juutalaisuuteen - Paavalihan tunsikin kaikki juutalaisten lait ja käytännöt, koska hänet oli alun perin koulutettu fariseukseksi. Tämän pyhittäytymisprosessin

en usko tarkoittavan pelastavaa merkitystä, sillä missään kohden Raamattu ei anna ymmärtää, että jokin voisi tulla pelastetuksi toisen uskolla. Kunkin täytyy tehdä itse parannus, uskoa ja antaa kastaa itsensä, niin siten pelastuu. Pyhyys sanana tarkoittaa erottautumista jostain jotain tiettyä varten ja miehen ja vaimon ollessa yksi liha, myös toinen osapuoli tulee kosketetuksi pyhityksestä. Tällaisissa tilanteissa tulee nähdä mahdollisuus puolison "sanoittakin voittamiseen" Kristuksen omaksi. (1.Piet.3:1)

14-16. Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty vaimonsa kautta, ja vaimo, joka ei usko, on pyhitetty miehensä, uskonveljen, kautta; muutoinhan teidän lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt he ovat pyhiä. Mutta jos se, joka ei usko, eroaa, niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole semmoisissa tapauksissa orjuutetut; sillä rauhaan on Jumala teidät kutsunut. Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

Tässä on siis hyvä muistaa se, miten puoliso voi sanoittakin voittaa toisen Kristukselle. Näitä ohjeita lukiessa, on myös ymmärrettävä, miten alussa, ja miten tietämättömiä seurakunnat olivat. Heillä ei ollut ennestään Paavalin kirjeitä, kirjoitettua evankeliumia ja siksi he tarvitsivat hyvin selkeitä ja suoria neuvoja säilyttääkseen uskonsa Jumalaa kohtaan. Niin Paavali myös opasti uskon tulleita, ettei heidän tarvinnut muuttaa elämänsä asioita, tullen *johonkin "lahkolaisten umpimielisyyteen,"* vaan he saivat monelta osin jatkaa elämäänsä, kuten ennen uskoontuloa.

17-24. Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, kuin Herra on hänelle hänen osansa antanut, ja siinä asemassa, missä hänet Jumala on kutsunut; näin minä säädän kaikissa seurakunnissa. Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hän pyrkikö ympärileikkamattomaksi; jos joku on kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön ympärileikkauttako itseään. Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen. Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu. Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi. Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaa on kutsuttu on Kristuksen orja. Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia. Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

Poimin äskeisestä sanan *"ihmisten orjia."* - Löydämme sanasta myös kehotuksen tähän liittyen; *"älkää antako uudelleen orjuuttaa itseänne orjuuden ikeeseen."* Näissä asioissa on hyvä muistaa, että olemme kalliisti ostetut ja siksi meidän on pitäydyttävä pelkästään Raamatun opissa ja evankeliumissa, että Jumala saisi ainoastaan vallita meitä.

Aina löytyy niitä, jotka pyrkivät orjuuttamaan meitä mitä eriskummallisimmilla säännöillä, joille ei kuitenkaan löydy suoranaista Raamatullista perustetta. Usein hairahdumme yksittäisen lauseen perusteella muodostamaan miltei kokonaista oppia, käsittämättä, että kyseisen lauseen asiasältö ja painotus muuttuu täysin, kun sen liittää asiasältöön ja vieläpä kaikkeen muuhun, mitä Raamatun Sana opettaa.

Sitten toiset asiat on liitettävä osaksi aikaan, jossa ne on kirjoitettu. Vasta sitten ne saavat oikeat mittasuhteet. Esimerkkinä seuraava ajatus avioon ryhtymättömyydestä liittyi suoraan ahdinkoon, jossa noina aikoina kristityt joutuivat elämään. Ajattellessa hirvittäviä vainoja, mitä he joutuivat kokemaan, voi vain kuvitella, kuinka huonot edellytykset sellaisessa tilanteessa oli perustaa perhe. Jeesus itsekin mainitsi huomioiden hädän, missä tuon ajan kristityt tulisivat elämään. Hän sanoi: *"Voi raskaita ja imettävää siinä päivinä!"* (Matt.24:19)

25-27. Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, vaan minä sanon ajatukseni niin kuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on luotettava. Olen siis sitä mieltä, että lähestyvän ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä itsellesi vaimoa.

Naimisiin meneminen ei kuitenkaan ole syntiä. Se kuuluu niiden osaksi, jotka katsovat itsensä siihen sopiviksi. Avio- liitossa on kuitenkin muistettava, että siitä on oma vaivansa ja omat velvoitteensa. Tämän tulee tietää ja muistaa avioon mennessä ja siinä eläessä. Nykyajan ihmiselle ei millään sopisi vastuun kantaminen valinnoistaan ja solmimistaan liitoista. Ajan tullen, kaikki ei olekaan niin *hehkeää*, kuin nuoruuden ensiuhumassa rakastuneena, mutta siitä huolimatta on keksittä-

vä keino selviytyä yhteiselämästä. Siihen on ainut lääke nöyrästi tehdä se, mikä siihen kuuluu, yhdessä armollisen ja anteeksiantavan mielen kanssa. On tehtävä päätös rakastaa, vaikka aina ei siltä tuntuisikaan.

28-31. Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja siitä minä tahtoisin teidät säästää. Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä niitä olisikaan, ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää, ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa.

Tämä kertoo omaa kieltänsä tuon ajan ahdingoista. Kirjehän kirjoitettiin ensisijaisesti korintolaisille ja he varmasti tiesivät ja tunsivat, mistä noissa sanoissa oli kyse. Paavali tahtoi, ettei tuon ajan kristityillä olisi ylen määrin huolia. Hän "karrikoi" elämää seuraavasti:

32-34. Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi; mutta nainut huolehtii maailmallisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi, ja hänen harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii maailmallisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä.

Paavalin motivaatio tähän opetukseen oli siinä, että hän toivoi uskovien säilyttävän mahdollisimman kirkkaan ja puhtaan Kristuksen mielenlaadun sydämissään. Mitä vähemmän tuon ajan kristityillä oli muita velvoitteita, sitä enemmän he kykenivät antamaan aikaansa seurakunnan ja evankeliumin palvelukseen. Kuinka herkästi tämänkin päivän kristittyjen mielen valtaa kaikki muu, kuin into palvella Herraa.

35. Tämän minä sanon teidän omaksi hyödyksenne, en pannakseni kytkyttä kaulaanne, vaan si-

tä varten, että eläisitte säädyllisesti ja häiriytymättä pysyisitte Herrassa.

Tuohon aikaan myös vanhempien rooli lastensa avioitumisessa oli suuri. Varmasti vieläkin juutalaisuuden keskuudessa on ainakin jäänteitä tästä ja siksi Paavali opetti myös vanhempia, tuleeko heidän naitattaa tyttäriään miehille.

36-38. Mutta jos joku arvelee tekevänsä väärin tyttärensä kohta, joka on täydessä naimiässä, ja jos kerran sen pitää tapahtua, niin tehkoon, niin kuin tahtoo; ei hän syntiä tee: menkoot naimisiin. Joka taas pysyy sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi noudattaa omaa tahtoansa ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, se tekee hyvin. Siis, joka naittaa tyttärensä, tekee hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.

Lopuksi Paavali muistuttaa vielä *liiton laista*, mikä on solmittu miehen ja vaimon välille. Sitä älköön ihmiskäsi erottako. (Matt.19:6, Mark.10:9)

39-40. Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, on hän vapaa menemään naimisiin, kenellänsä tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa. Mutta hän on onnellisempi, jos pysyy entisellään; se on minun mielipiteeni, ja minä luulen, että minullakin on Jumalan Henki.

"Kunhan se tapahtuu Herrassa" - sana tarkoittaa pyhydessä ja kunniaassa - ei himon kiihkossa - avioitumista. Palan painikkeeksi Paavali ikään kuin pilke silmäkulmassa toteaa: *"luulen, että minullakin on Jumalan Henki."* - Tunemme ja tiedämme, että Paavali oli täynnä Pyhää Henkeä. Kokonaisuutta katsellessa hänen opetuksistaan, on pakko myöntää, ettei sellaista viisautta ihmisellä olisi itsessään. Jumalan antama innoitus yhdessä hänen Raamatuntuntemuksensa kanssa synnyttivät ne viisaat ja voimalliset opetukset, jotka vieläkin ovat täysin vastaanottamisen arvoisia. Niitä noudattaen Jumalan armollisuuden ja rakauden varassa, seurakunnassa ja perheissä vallitsee rauha ja hyvä tahto.

